

21/10/2022

AKCJA PROTESTACYJNA

Strażacy rozpoczęli protest!

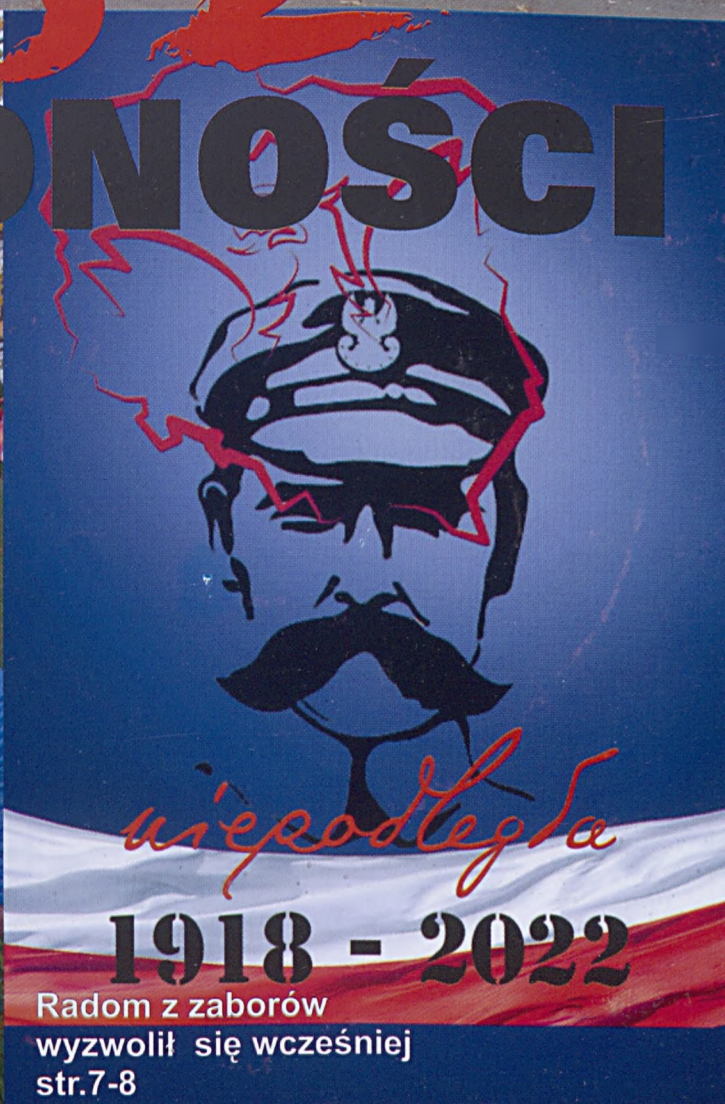
str.5

MAJ 2022 GODNOŚCI

Uroczystości z okazji 38. rocznicy śmierci ks. Jerzego Popiełuszki str.3

niepodległa

1918 - 2022

Radom z zaborów
wyzwolił się wcześniej
str.7-8

Z REGIONU

XXIV Posiedzenie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska kadencji 2018-2023

Radom 2022-10-18

18 października odbyło się kolejne w tym roku posiedzenie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska. Zebranie poprowadził przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz, który powitał członków ZR i zaprezentował porządek obrad - przyjęty jednogłośnie po wprowadzeniu niezbędnych poprawek. W posiedzeniu wzięła udział przewodnicząca Regionalnej Komisji Rewizyjnej Jadwiga Poźniak, a także Krzysztof Hankiewicz, przewodniczący Komisji Oddziałowej w Telekomunikacji Polskiej S.A. o/Radom.

Na wstępie wiceprzewodniczący ZR Krzysztof Kośla przedstawił decyzje i uchwały z poprzedniego posiedzenia ZR. Potem Zarząd Regionu wykreślił z rejestru ZR organizacje zakładowe w Raffilu i ZNTK Radom – jednogłośnie. Była to formalność związana z połą-

Nauczyciele odznaczeni z okazji Dnia Edukacji Narodowej

12 i 13 października 2022 r. z okazji Dnia Edukacji Narodowej odbyły się spotkania z dyrektorami i nauczycielami szkół z terenu gmin Jedlińsk, Białobrzegi i Głowaczów.

W spotkaniu wzięli udział wójtowie gmin, Adrian Barański - p.o. dyrektora delegatury Mazowieckiego Kuratorium Oświaty, Zdzisław Maszkiewicz - przewodniczący Zarządu Regionu „Solidarność” Ziemia Radomska oraz Mirosław Górka - członek Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska.

Podczas spotkania wręczali oni Medale Komisji Edukacji Narodowej nauczycielom za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania.

Uchonorowani zostali: Milena Machnio i Magda Musiałek z Publicznej Szkoły Podstawowej w Wierchowinach, Beata Komorowska i Małgorzata Jemiołek z PSP w Bierwcach, Sylwia Baranowska z PSP w Zawadach Starych, Agnieszka Bieniek-Stężalska i Dariusz Makarewicz z PSP w Jedlińsku, Anna Paszkiewicz z PSP w Jedlance, Izabella Walczak z PSP w Ludwikowie, Anna Owczarska - dyrektor PSP w Sucheju, Aneta Marecka-Wlazło (dyr. szkoły) i Dorota Wasek z PSP w Dobieszynie, Edyta Kowalczyk, Elżbieta Lech i Iwona Sapińska z PSP w Głowaczowie.

SZKOLENIA

Szkolenie Społecznych Inspektorów Pracy

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska informuje, że 22-23 listopada w siedzibie ZR organizowane jest dwudniowe szkolenie społecznych inspektorów pracy (SIP). Zajęcia prowadzi będą przedstawiciele PIP oraz firmy BHP J. Witzaka.

Zapisy w siedzibie ZR u kol. Małgorzaty Godzińskiej.

Solidarność

czeniu się obu organizacji w komisję międzyzakładową. Następnie omawiano wykreślenie z rejestru ZR Komisji Oddziałowej w Telekomunikacji Polskiej S.A. o/Radom. Tę sprawę omówił Krzysztof Hankiewicz. Organizacja oddziałowa w TP S.A. w Radomiu obejmuje zasięgiem praktycznie cały obszar województwa mazowieckiego - z wyłączeniem Warszawy. Stwarzało to pewne problemy w działalności związkowej, gdyż większość zrzeszonych pracuje w innych miejscowościach województwa. Związkowcy z Komisji Oddziałowej w Warszawie i Komisji Oddziałowej w Radomiu zdecydowali więc o połączeniu obu organizacji, która będzie zarejestrowana w Regionie Mazowsze. Komisję wyrejstrowano jednogłośnie.

Kolejnym punktem obrad była ogólnopolska manifestacja NSZZ „Solidarność” zaplanowana na 17 listopada w Warszawie – „Marsz godności”. Omówiono przygotowania oraz podjęto niezbędne decyzje finansowe – m.in. związane z zakupem odpowiednich gadżetów (flag, plastronów, gwizdków) czy zapewnieniem przejazdu uczestników akcji. Dyskutowano też o organizacji wyjazdu 19.10. na obchody rocznicy śmierci patrona NSZZ „Solidarność” bł. ks. Jerzego Popiełuszki.

Potem rozpatrywano sprawę zgłaszania przez związkowców firm z naszego regionu do XV konkursu „Pracodawca przyjazny pracownikom”.

Krzysztof Kośla poinformował też zebranych o zaplanowanym na 22-23 listopada w siedzibie ZR szkoleniu społecznych inspektorów pracy (SIP). Podjęto również decyzje o przyznaniu zapomóg zdrowotnych dla Marii Górskiej i Jadwigi Poźniak.

Potrzebna pomoc dla Bohatera „Solidarności” Ziemi Radomskiej!

Bronisław Kawęcki, jeden z założycieli radomskiej „Solidarności” w 1981 r., potrzebuje pomocy. Wiosną 2021 r. poważnie zachorował i wymaga obecnie długotrwałej oraz kosztownej rehabilitacji fizjoterapeutycznej, psychologicznej i logopedycznej.

Jak wielu ludzi, którzy w czasach PRL działali czynnie w „Solidarności”, a potem w opozycyjnym podziemiu, i w związku z tą działalnością tracili pracę, obecnie utrzymuje się ze skromnej emerytury. Tymczasem koszt opieki i specjalistycznych zabiegów jest bardzo wysoki. Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska zwraca się więc do Członków i sympatyków naszego Związku o wsparcie finansowe dla Bronka.

Każda nasza złotówka może być bezcenna!

Konto na które można wpłacać pieniądze na rzecz pomocy dla Bronisława Kawęckiego to

66 1050 1038 1000 0092 6545 12 87.

Uroczystości z okazji 38. rocznicy śmierci ks. Jerzego Popiełuszki

19 października obchodziliśmy 38. rocznicę męczeńskiej śmierci błogosławionego księdza Jerzego Popiełuszki.

O godzinie 18.00 w kościele świętego Stanisława Kostki w Warszawie odprawiono mszę św. pod przewodnictwem biskupa pomocniczego archidiecezji warszawskiej Michała Janocha. Uczestniczyli w niej przedstawiciele rodziny Popiełuszków, rządu RP, samorządów, zakładów pracy, NSZZ „Solidarność”, przedstawiciele służb mundurowych, instytucji, a także środowisko przyjaciół i współpracowników błogosławionego męczennika.

Region NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska reprezentowała kilkudziesięcioosobowa delegacja z przewodniczącym ZR Zdzisławem Maszkiewiczem, wiceprzewodniczącym ZR Krzysztofem Koślą oraz pocztami sztandarowymi: Zarządu Regionu (Wiesław Rychter, Jan Król, Marian Byzdra, Andrzej Wójcik), KZ w ZNTK Radom (Anna Karasińska, Paweł Karasiński), MK nr 1 Pracowników Oświaty i Wychowania w Radomiu (Anna Pożyczka, Iwona Jeżak, Anna Duda, Krzysztof Kaczkowski), TKK Pionki (Zofia Sekuła, Elżbieta Piotrowska, Jerzy Białek, Władysław Wardawa), a także poczet NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych Ziemia Radomska (Tomasz Świtka, Małgorzata Maziarek, Krzysztof Maziarek, Józef Kołtun).

– Kiedy tak przed mszą staliśmy wokół grobu ks. Jerzego razem z pocztami sztandarowymi, z zapalonymi świecami, tworzyliśmy zarys ojczyzny. Bo taką właśnie formę ma pomnik Jerzego Kaliny zbudowany z kamieni, które tworzą różaniec. A jego początek i koniec to krzyż, który wypada gdzieś między Włocławkiem a Warszawą. Krzyż pokryty czerwono-białymi kwiatami, pod którym złożone są relikwie naszego brata, błogosławionego Jerzego – rozpoczął swoją homilię biskup Michał Janocha.

Minęła 42. rocznica powstania

Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

9 października 1980 r. na spotkaniu w radomskiej Wyższej Szkole Inżynierskiej przedstawiciele NSZZ „Solidarność” z kilkunastu zakładów miasta i regionu powołali komisję regionalną (wojewódzką) oraz dokonali wyboru władz tymczasowych. Pierwszym przewodniczącym wybrano Andrzeja Sobieraja, reprezentującego Zakłady Metalowe, pracującego w tzw. „Błaszance”. Decyzja ze spotkania w dniu 9 października 1980 roku poprzedzona była wcześniejszymi ustaleniami na spotkaniach w PAX, w mieszkaniu Ewy Soból przy ul. Malczewskiego.

11 października 1980 roku poinformowano wojewodę radomskiego o powołaniu MKZ. Trzy dni później delegacja Związku, w składzie: A. Sobieraj, Witold Smyk (WSI) i Edmund Chojnacki (PREBOT), zarejestrowała Region Radomski w Krajowej Komisji Porozumiewawczej w Gdańsku.

Solidarność

Biskup Janocha przywołał również słowa Stefana Bratkowskiego: „Jurek pisał homilie sam. Nikt mu w tym nie pomagał. Mówił bardzo ładnie, ale co więcej, miał w sobie taką naturalną polską ludową mądrość. Coś zupełnie niezwykłego. Jako były reporter mogę powiedzieć, że spotykałem się w Polsce z tym zjawiskiem nie raz, ale ten typ mądrości cechował na ogół ludzi starszych, z większym doświadczeniem życiowym. A ten chłopak po prostu umiał patrzeć, uczyć się, obserwować. Był niestychanie bystry. Oczywiście dużo czytał. Ale to, co było w książkach, zwłaszcza religijnych, na ogół nie przekładało się w tę mądrość społeczną, którą ten chłopak miał. Oczywiście, Jan Paweł II był w tych kwestiach głównym nauczycielem. Okazywało się, że Bóg jest ludzom potrzebny i to paradoksalne, ale Jurek przez swój charakter i styl posługi uświadomił im to. Dochodziło tam nawet do zabawnych sytuacji, jeśli chodzi o kwestie wiary czy niewiary, i to nawet w mojej obecności. Jak na to: pan Stefan jest przecież niewierzący, odpowiadał: pan Stefan jest niewierzący, ale to bardzo dobry chrześcijanin. A kiedy zaczynał mówić w kościele, tutaj, nie tylko zapadała cisza i wszyscy byli w niego wpatrzeni, ale zaczynało się coś jakby

dziać z fizycznością tego budynku. A głos Jurka naraz zaczynał brzmieć niebywale mocno, a przecież nie miał tubalnego głosu. I naraz w tym budynku zaczynało się dzieć coś wielkiego. Ludzie, którzy byli na zewnątrz, byli w stanie pewnego uniesienia. Był to wpływ magiczny, to było poczucie jedności z nim i ze sobą nawzajem. Te olbrzymie tłumy były jednym organizmem. Przeżycie tego dawało poczucie, że gdzieś się wznosimy, że dzieje się coś naprawdę niezwykłego, mimo że kaznodzieja posługiwał

się bardzo prostymi zwrotami”.

– Był bardzo pokorny. Jest takie wspomnienie, które zanotował w swoim dzienniku, jak został zaproszony na pierwszą mszę do Huty Warszawa. Kiedy wszedł, to tłumy ludzi, a wśród tych tłumów było też zapewne wiele z tutaj obecnych hutników, rozległy się ogromne brawa. On w swojej prostocie pisał: „Wydawało mi się, że ktoś idzie za mną. Obejrzałem się, ale nikogo nie było”. Z perspektywy czasu wydaje się jednak, że ktoś ważny szedł za nim całe życie – przekonywał biskup Janocha.

Wspomóżmy budowę hospicjum!

W podradomskim Sołtykowie powstaje stacjonarne hospicjum - Gościniec Królowej Apostołów. To pierwsza tego typu placówka w całym regionie radomskim. Niestety, skończyły się pieniądze na dokończenie budowy. Dotychczasowe starania Wolontariuszy hospicjum u władz miejskich i wojewódzkich o zdobycie dofinansowania spełzły na niczym.

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska zwraca się do Członków i sympatyków naszego Związku o wsparcie finansowe budowy hospicjum.

NR KONTA

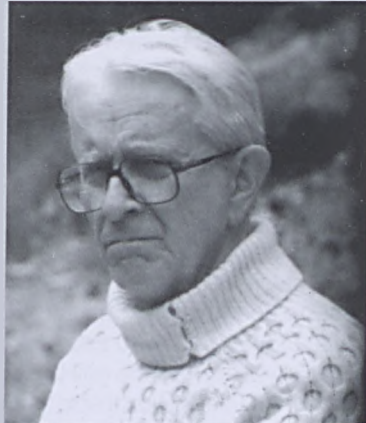
Bank PEKAO SA II o.RADOM

07 1240 3259 1111 0000 3003 1539

BIULETYN

BIULETYN

Minęła trzecia rocznica śmierci o. Huberta Czuma SJ – wielkiego przyjaciela NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

19 września 2019 r. zmarł Ojciec Hubert Czuma SJ, Honorowy Członek NSZZ „Solidarność” i Duszpasterz Ludzi Pracy Ziemi Radomskiej, Honorowy Obywatel Miasta Radomia. Była to wielka i niepowetowana strata dla Polski, „Solidarności” i Regionu Ziemia Radomska.

Ojciec Hubert Czuma (ur. 1930), jezuita, Duszpasterz Ludzi Pracy Regionu Ziemia Radomska był legendą oporu społecznego w czasach PRL. To wychowawca i nauczyciel patriotyzmu wielu pokoleń polskiej młodzieży, niezłomny obrońca praw człowieka, który zawsze stawał po stronie skrzywdzonych i prześladowanych, wzór skromności i oddania bliźniemu.

Ojciec Hubert Czuma od 33 lat przebywał w Radomiu. Wcześniej był duszpasterzem akademickim w Łodzi, Lublinie, Gdańsku, Bydgoszczy i Szczecinie. Na żądanie władz PRL został usunięty z dwóch pierwszych i ostatniej placówek duszpasterskich. W czerwcu 1970

Solidarność

roku został aresztowany i przewieziony do więzienia przy Rakowieckiej w Warszawie. Oskarżano go o przynależność do niepodległościowej organizacji Ruch założonej przez jego braci Andrzeja i Benedykta oraz Stefana Niesiołowskiego, Emila Morgiewicza i Mariana Gołębiowskiego. Z braku dowodów winy, w styczniu 1971 roku został wypuszczony na wolność. Pod koniec lat 70-tych wyjechał do Rzymu na roczne studium duchowości. W 1978 przeniesiony został na żądanie władz do Radomia.

W latach 1971-81 był współorganizatorem pieszych pielgrzymek z Warszawy do Częstochowy i od 1957 obozów młodzieżowych. Publikował liczne artykuły w czasopismach kościelnych i świeckich. Przez 50 lat swojego kapłaństwa odprawił ponad 26 tysięcy mszy świętych.

Zawsze wspierał NSZZ „Solidarność” w Regionie Ziemia Radomska, towarzysząc Związkowi w najtrudniejszych czasach, świadcząc wszelkiego rodzaju pomoc członkom i ich rodzinom. Uczestniczył we wszystkich wydarzeniach związkowych oraz organizował comiesięczne spotkania formacyjne Duszpasterstwa Ludzi Pracy – w wykładach, do wygłaszania których O. Hubert zapraszał najwybitniejszych naukowców duchownych i świeckich, brały udział rzesze związkowców i sympatyków związku. Głoszenie prawdy i dochowanie wierności Chrystusowi zawsze jest opłacalne. Wielu próbowało nas dręczyć, ale wytrwaliśmy do końca. Niczego nie żałuję – mówił na jednym ze spotkań oplatkowych w siedzibie ZR o. Czuma.

W 2017 r., ze względu na pogarszający się stan zdrowia, został przeniesiony do infirmerii w warszawskim Kolegium Jezuitów. Zmarł w czwartek 19 września 2019 r. w Warszawie w wieku 89 lat. Został pochowany na radomskim cmentarzu komunalnym przy ul. Ofiar Firleja, w grobowcu zakonnym oo. jezuitów.

Lucyna Emilia Wiśniewska,

urodziła się 30 czerwca 1955 w Skaryszewie. Polska lekarka i polityk, posłanka na Sejm V kadencji.

Z zawodu lekarz medycyny, uzyskała specjalizację drugiego stopnia w zakresie neurologii i organizacji ochrony zdrowia. W 1981 ukończyła studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Lublinie. Od początku działalności zawodowej była związana z Oddziałem Neurologii i Poradni Neurologicznej w Radomiu oraz Wojewódzkim Szpitalem Zespolonym w Radomiu.

W latach 90. pełniła między innymi funkcję lekarza wojewódzkiego województwa radomskiego. Później została zastępcą dyrektora Mazowieckiego Centrum Zdrowia Publicznego w Warszawie i Radomiu. Do 2005 zajmowała stanowisko zastępcy dyrektora ds. leczenia Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego w Radomiu.

W wyborach parlamentarnych w 2005 została wybrana do Sejmu V kadencji z listy Prawa i Sprawiedliwości z okręgu radomskiego. 27 kwietnia 2007 przeszła do Prawicy Rzeczypospolitej. W wyborach do Sejmu w 2019 otworzyła listę swojego ugrupowania w okręgu radomskim. Nie udało się jej uzyskać mandatu. Od kilku lat była dyrektorem Stacji Sanitarno – Epidemiologicznej w Radomiu.

Z żalem zawiadamiamy, że 30 października 2022 r. w wypadku samochodowym zginęła

doktor LUCYNA WIŚNIEWSKA

dyrektor Stacji Sanitarno – Epidemiologicznej w Radomiu
posłanka Sejmu RP V kadencji

CZEŚĆ JEJ PAMIĘCI !!!

Przewodniczący Zarządu Regionu
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Zdzisław Maszkiewicz
Zarząd Regionu
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Komisja Międzyzakładowa Pracowników Powiatowych Stacji Sanitarno-Epidemiologicznych
NSZZ „Solidarność” Regionu Ziemia Radomska
przy PSSE w Radomiu

Składą

Rodzinie i Bliskim
głębokie wyrazy współczucia i żalu
oraz słowa wsparcia i otuchy
z powodu śmierci
LUCYNY WIŚNIEWSKIEJ

Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego
w Radomiu
i Dyrektora PSSE w Radomiu

Zawsze pozostanie w naszej Pamięci!

Strażacy rozpoczęli protest!

Razem można więcej !!!

Od 17 października w całej Polsce rozpoczęła się akcja protestacyjna związkowców NSZZ „Solidarność” z Państwowej Straży Pożarnej. W całym kraju na budynkach komend i pojazdach służbowych zawisły flagi i transparenty NSZZ „Solidarność”. To efekt uchwały Krajowej Sekcji Pożarnictwa NSZZ „Solidarność”, która rozpoczęła akcję informacyjną związaną z ogólnopolską manifestacją NSZZ „Solidarność”, która odbędzie się 17 listopada w Warszawie.

Trwający protest był przedmiotem nadzwyczajnego posiedzenia Rady Krajowej Sekcji Pożarnictwa NSZZ „Solidarność”, które odbyło się 12 października. Związkowcy omówili dotychczasowe działania i podjęli decyzję co do dalszego postępowania. Ich zdaniem propozycje rządu nie gwarantują skutecznej realizacji postulatów Związku w zakresie przeciwdziałania wzrostowi cen energii, przeciwdziałania ubóstwu energetycznemu polskiego społeczeństwa oraz nie wychodzą naprzeciw oczekiwaniom znaczących podwyżek dla pracowników i funkcjonariuszy zatrudnionych w szeroko pojętej sferze finansów publicznych. NSZZ „Solidarność” jest jedynym związkiem, który pozostaje w sporze zbiorowym z rządem w zakresie wynagrodzeń sfery budżetowej.

2 sierpnia br. Krajowa Sekcja Pożarnictwa jako pierwszy ze związków przyjęła stanowisko odnośnie wysokości proponowanego wzrostu uposażeń, poprzez negocjacje z ministrami rządu (22 września br. podczas posiedzenia KK w Zakopanem) oraz premierem Mateuszem Morawieckim (5 października w Warszawie), a przygotowaniach do ogólnopolskiej manifestacji skończywszy. Podkreślono, że między innymi dzięki konsekwentnym działaniom Krajowej Sekcji Pożarnictwa problem uposażeń funkcyjna-

Konrad Sułkowski - przewodniczący KZ NSZZ „Solidarność” w Komendzie Powiatowej PSP w Białobrzegach:

Protest ten, to konsekwencja zaniedbań i lekceważenia naszych postulatów przez władze nie w ostatnim roku, ale przez wiele lat. Komendy i wozy bojowe oflagowaliśmy oraz umieściliśmy na nich bannery informujące o prowadzonej akcji.

Do protestu włączyli się i inni. 17 października w Warszawie protestowali na przykład koleżanki i koledzy z NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa i Prokuratury. Był tam happening pod hasłem „7,8 proc. podwyżki? Takim sianem się wypchajcie!”. Podwyżka płac pracowników zatrudnionych w szeroko pojętej sferze finansów publicznych jest jednym z trzech głównych postulatów z zaplanowanej na 17 listopada w Warszawie manifestacji.

Paweł Bartuzi – przewodniczący KZ NSZZ „Solidarność” w Komendzie Miejskiej PSP w Radomiu:

Nasz spór z rządem trwa od 2 sierpnia. Stanowczo nie zgadzamy się z wpisaniem do budżetu planem podwyżek w wysokości 7,8%. Przy inflacji przekraczającej 17 proc. proponuje się nam podwyżki o 7,8 proc. ? Przecież to kpina. To tak, jakby ktoś powiedział: „Słuchaj. Damy Ci podwyżkę i będziesz zarabiał tylko o 10 proc. mniej niż kilkanaście miesięcy temu”. Upominamy się nie tylko o dobro funkcjonariuszy i pracowników cywilnych Państwowej Straży Pożarnej, ale także funkcjonariuszy i pracowników Policji, Służby Celno-Skarbowej, Straży Granicznej oraz Służby Więziennej. Naszą akcją popierają także członkowie innych strażackich związków oraz niezrzeszeni.

• doetatyzowanie służby w związku z ciągłym wzrostem zakresu zadań realizowanych przez PSP,

• wdrożenie w życie zmian rozporządzenia o pełnieniu służby przez strażaków PSP m.in. w zakresie rozliczania czasu służby strażaków skierowanych do szkół i ośrodków szkolenia,

• wdrożenie systemowych rozwiązań w zakresie wynagrodzeń pracowników cywilnych PSP,

• urealnienie siatki płac funkcjonariuszy i pracowników PSP w związku z ciągłym jej spłaszczeniem,

• urealnienie świadczeń socjalnych wypłacanych strażakom,

• zaliczenie do wysługi emerytalnej dodatkowej należności z tytułu wysługi lat, proponowanej przez MSWiA.

W dokumencie Krajowej Sekcji Pożarnictwa czytamy: „W czwartek 17 listopada – spotkamy się w Warszawie na Marszu Godności. W tej największej od lat manifestacji NSZZ „Solidarność” pójdziemy pod hasłami zahamowania

(cd. na str. 9)

Komenda PSP w Białobrzegach

BIULETYN

BIULETYN

WYBORY ZWIĄZKOWE NA KADENCJĘ 2023-2028

REGIONALNA KOMISJA WYBORCZA

Regionu Ziemia Radomska NSZZ "Solidarność"

w celu zorganizowania wyborów statutowych władz Związku
w Regionie Ziemia Radomska na kadencję 2023-2028

1. Zdzisław Maszkiewicz - przewodniczący
2. Marek Małysa - wiceprzewodniczący
3. Beata Sułowska - sekretarz
3. Rafał Szukiewicz
4. Krzysztof Kośla
5. Adam Słomka
6. Jadwiga Pożniak
7. Andrzej Wójcicki
8. Jerzy Krzysztof Kaczkowski
9. Marek Kiciór
10. Józef Witczak

Pełnomocnicy RKW w oddziałach terenowych w Zwoleniu, Lipsku, Szydłowcu i Pionkach:

1. Tadeusz Wach – Zwolenie
2. Wojciech Dziółko – Lipsko
3. Tomasz Głuch – Szydłowiec
4. Józef Monkosa – Pionki

Uchwała Nr 003/03/2022

Zarządu Regionu Ziemia Radomska NSZZ "Solidarność" z dnia 30.03.2022 r. w sprawie ustalenia klucza wyborczego i terminarza wyborów na kadencję 2023-2028

Zarząd Regionu na podstawie Ordynacji Wyborczej NSZZ "Solidarność" postanawia uchwalić obowiązujące na kadencję 2023 – 2028 zasady wyborów delegatów na Walne Zebranie Delegatów Regionu w sposób następujący:

1. Liczba Delegatów na WZDR jest zmienna. Liczbę delegatów uprawnionych do udziału w kolejnym zwołanym WZDR w kadencji 2023-2028 ustala Regionalna Komisja Wyborcza przed jego zwołaniem.

2. Delegaci wybierani są proporcjonalnie do liczby członków organizacji związkowych uprawnionych, tworzących okręgi wyborcze.

3. Minimalną wielkość okręgu wyborczego ustala się na 41 członków związku. Liczbę członków związku przypadających na 1 mandat delegata ustala się na 80.

4. Szczegółowe proporcje (klucz wyborczy) wg którego wybierani są delegaci na WZDR określa się następująco:

- 41 – 80 członków związku – 1 mandat delegata
- 81 – 160 członków związku – 2 mandaty
- 161 – 240 członków związku – 3 mandaty
- 241 – 320 członków związku – 4 mandaty
- 321 – 400 członków związku – 5 mandatów
- 401 – 480 członków związku – 6 mandatów
- 481 – 560 członków związku – 7 mandatów
- 561 – 640 członków związku – 8 mandatów

i dalej na każde rozpoczęte 80 członków związku – 1 delegat.

5. Organizacje związkowe stanowiące naturalny okręg – liczą 41 i więcej członków związku nie mogą łączyć się w celu dokonania wyboru delegatów przez elektorów.

6. Organizacje związkowe, które nie stanowią naturalnego okręgu – liczące mniej niż 41 członków związku – wybierają elektorów z zachowaniem proporcji: 1 elektor na 5 członków związku wg następującego klucza liczbowego:

- do 10 członków związku – 2 elektorów

16 - 20 członków związku – 4 elektorów

21 - 25 członków związku – 5 elektorów

26 - 30 członków związku – 6 elektorów

31 - 35 członków związku – 7 elektorów

36 - 40 członków związku – 8 elektorów

7. Organizacje związkowe liczące mniej niż 41 członków powinny w drodze porozumienia samodzielnie utworzyć okręgi łączone z uwzględnieniem poniższych zasad:

a) w wyniku porozumienia powinien powstać okręg łączony liczący nie mniej niż 41 członków związku,

b) jeżeli w wyniku porozumienia dwóch organizacji powstanie okręg liczący co najmniej 41 członków związku, nie jest dopuszczalne by do tego okręgu przystępowały dalsze organizacje,

c) okręgi powinny w miarę możliwości tworzyć organizacje tej samej lub podobnej branży,

d) okręg powinny tworzyć w miarę możliwości organizacje z tego samego terenu.

e) porozumienie organizacji związkowych o utworzeniu okręgu łączonego zostaje zgłoszone do RKW do dnia 17 lutego 2023 r. Po tym terminie RKW utworzy okręgi łączone w pozostałych organizacjach związkowych.

8. Termin rejestracji przez RKW protokołów z wyborów elektorów na zebrania wyborcze w okręgach łączonych upływa 20 marca 2023 r., a ostateczny termin rejestracji protokołów z wyborów delegatów na WZD Regionu upływa 15 kwietnia 2023 r.

9. Wybory delegatów na zakładowe i międzyzakładowe zebrania delegatów mogą rozpocząć się od 1.10.2022r.

10. W terminie od 1 listopada 2022 do 31 marca odbywają się wybory podstawowych jednostek organizacyjnych Związku wymienionych w § 19 statutu NSZZ Solidarność.

11. W terminie od 1 kwietnia do 30 czerwca 2023 r. odbywają się wybory władz regionalnych.

12. W terminie od 1 kwietnia do 30 kwietnia 2023 r. odbywają się wybory władz regionalnych sekcji branżowych i problemowych.

13. Dokładne terminy wyborów wymienionych w pkt 10, 11, 12 określa z uwzględnieniem postanowień uchwały KK właściwy Zarząd Regionu.

14. W przypadku zmian w organizacjach związkowych oraz wyborów w organizacjach nowo utworzonych wybory przeprowadzone po 01 października 2022 r. uznaje się za ważne na kadencję 2023-2028.

15. W przypadkach szczególnych – decyzje o uznaniu wyborów przeprowadzonych przed 01 października 2022 r. na nową kadencję podejmuje Regionalna Komisja Wyborcza. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia. Jednocześnie tracą moc Uchwały:

Nr 01/05/2017 z dn. 16.05. 2017 r., Nr 02/05/2017 r. z dn. 16.05. 2017 r., Nr 03/05/2017r. z dn. 16.05.2017 r.

Obchody Narodowego Święta Niepodległości w Lipsku

7 listopada delegacja ZR w składzie - przewodniczący Zdzisław Maszkiewicz i Wojciech Dziółko (TKK Lipsko) - wzięła udział w obchodach Narodowego Święta Niepodległości w Lipsku. O godz. 17.00 została odprawiona uroczysta msza święta z przekazaniem Ognia Niepodległości przedstawicielom władz powiatów, gmin, stowarzyszeń i instytucji, a następnie złożono kwiaty i zapalono znicze przed kamieniem pamięci przy kościele w Lipsku.

11 listopada - Narodowe Święto Niepodległości

Radom z zaborów wyzwolił się wcześniej

Mało kto o tym pamięta, ale w Radomiu odzyskanie niepodległości powinniśmy obchodzić o tydzień wcześniej niż to oficjalnie przyjęto. 2 listopada 1918 r. dzięki sprawnej akcji bojowej radomskiego POW miasto zostało wyzwolone, a garnizon austriacki rozbrojony.

Wydarzenia, które doprowadziły do „wybuchu listopada” w Polsce, rozpoczęły się 5 października 1918 roku. Tego dnia kanclerz II Rzeszy Niemieckiej Max von Baden zwrócił się do prezydenta USA Woodrowa Wilsona z prośbą o pośrednictwo w rokowaniach pokojowych z Francją i Wielką Brytanią. Bezpośrednią przyczyną takiego zwrotu polityki niemieckiej było załamanie się niemieckiego kontrataku na froncie zachodnim. Rzeszy nie pomogło nawet zawarcie 3 marca pokoju z bolszewicką Rosją, co pozwoliło na przerzut posiłków na zachód. W armii niemieckiej narastało rozprężenie, Austriacy dostali „prześlawne lanie” na froncie włoskim. Nadchodził nieuchronnie koniec wojny.

Polska od 12 września 1917 roku posiadała już namiastkę władz państwowych. U boku okupacyjnych organów niemiecko-austriackich funkcjonowała w Warszawie Rada Regencyjna powołana reskryptem dwóch cesarzy. Była ona tworem na poły marionetkowym. Okupanci przekazali jej bowiem tylko ograniczone kompetencje administracyjne, sądownictwo i szkolnictwo. Na pokojowe propozycje kanclerza von Baden wysunięte pod adresem państw Ententy Rada Regencyjna zareagowała ogłaszając manifest do narodu dotyczący niepodległości Polski. Chronologicznie rzecz biorąc był to pierwszy program mówiący o suwerenności Rzeczypospolitej. Manifest zapowiadał też utworzenie rządu „zgody narodowej” złożonego z przedstawicieli wszystkich stronnictw politycznych. Program ten poparty ugrupowania chrześcijańsko-narodowe z Endecją na czele. Inne partie i stronnictwa odniosły się do niego z rezerwą. Najgorzej pomysł RR potraktowała SDKPiL nazywając go „komedią niepodległości”, ale ugrupowanie to ideę niepodległości Polski uważało za „wymysł burżuazyjny mający na rzeczy odwrócenie ludowych mas od rewolucji”.

RR, mimo tych prztyczków ze strony rodaków, wobec bierności i niezdecydowania władz okupacyjnych, powołała 23 października nowy rząd, na czele którego stanął endek Józef Świeżyński. Mimo zdecydowanie prawicowego oblicza tego gabinetu, tekę ministra spraw wojskowych zarezerwowano dla przebywającego w więzieniu w Magdeburgu Józefa Piłsudskiego. Utworzony przez Niemców Polonische Wehrmacht przekształcono w załączek armii polskiej. Szefem sztabu został generał dywizji Tadeusz Rozwadowski. Czyniono też przygotowania do pięcioprzymiotnikowych wyborów.

Endecji spieszyło się tak, gdyż chciała ona uchwyć władzę w kraju. Dni panowania zaborców były już

policzone. Niemcy chcieli się w posiadach rozrywane od wewnątrz buntami żołnierskimi i robotniczymi strajkami.

16 października cesarz austriacki Karol ogłosił przekształcenie Austro-Węgier w związek niezależnych państw.

Galicja zawrzała. Dwa tygodnie później (30.10.) z Krakowa i więkzości galicyjskich miast wypędzono austriackie garnizony.

W Radomiu wrzało już od lutego 1918 roku. Do miasta powrócili z obozu internowania dwaj legionieści - podporucznik Józef Mariański i wachmistrz Tadeusz Osiński. Mieli oni za zadanie rozbudowę radomskiego VII Okręgu, działającej od 1917 r. w konspiracji, Polskiej Organizacji Wojskowej. Wykonali je wybornie. W szeregach radomskiej POW znalazło się około 3,5 tys. osób. Uaktywniła się także niezwykle silna w Radomskim PPS-Frakcja Rewolucyjna tworząc swoją organizację zbrojną tzw. Pogotowie Bojowe. Wrócił z zesłania Józef Grzeczmarowski. Prawica radomska zorganizowała Związek Pogotowia Wojskowego.

Gdy 9 lutego 1918 r. państwa centralne zawarły pokój z rządem Ukraińskiej Republiki Ludowej odstępując mu Chełmszczyznę i Podlasie w zamian za dostawy zboża dla armii, przez Kongresówkę przetoczyła się fala zamieszek. Mówiono i pisano o „IV rozbiórze Polski”. 22 Lutego doszło w Radomiu do demonstracji i walk z wojskiem austriackim.

Rannych zostało kilka osób, zginął jeden żołnierz. Demonstrację rozpędzono. W Kozienicach to wojsko uciekło przed rozjusznym tłumem.

W połowie października wiadomo było, że wkrótce dojdzie w Radomiu do zbrojnego przejęcia władzy przez Polaków. Problemem nie była bynajmniej obecność w mieście około tysięcosobowego garnizonu austriackiego. Byli to w większości rekonwalescenci frontowi, starsi wiekiem i zniedołężniali żołnierze. Radomianie nazywali ich pogardliwie

„austriackimi dziadami”. Głównym problemem POW, PB PPS i ZPW był brak broni.

Józef Mariański zorganizował więc w nocy z 23 na 24 października napad na koszary batalionu zapasowego austriackiego 93. pułku piechoty. Wzięły w nim udział grupy bojowe składające się z wybranych przedstawicieli wszystkich radomskich organizacji wojskowych. Traf chciał, że Polacy natknęli się na silny patrol żandarmerii austriackiej. Wywiązała się strzelanina, która zaalarmowała całe miasto i bojowcy musieli się wycofać. Kilku z nich wpadło nawet w ręce żandarmów.

Czuając, że sytuacja zaczyna się wymykać mu spod kontroli rząd Świeżyńskiego i RR postanowili działać. Rozpoczęto negocjacje z władzami okupacyjnymi. Argumentowano, że brak stabilnej, przyjaznej państwow centralnym administracji doprowadzi do przechwycenia władzy przez elementy radykalne. 31 października okupanci podpisali z rządem „regencyjnym” układ o przekazaniu mu do 3 listopada władzy cywilnej na terenie Kongresówki.

Generał Rozwadowski wysłał w teren rozkazy, by władzę wojskową przejmowali najstarsi stopniem oficerowie Polacy. Było jasne, że nie chodziło o legionistów ani peowiaków. Odpowiednio wysokie stopnie wojskowe mogli do tego mo-

(cd. na str. 8)

Radom z zaborów wyzwolił się wcześniej

mentu osiągnąć jedynie oficerowie służący w armiach zaborców. W większości przypadków sympatyzowali oni z Narodową Demokracją. Było więc jasne, kto zdaniem rządu i RR ma przejąć pełnię władzy w państwie.

W nocy z 31 października generalny komisarz rządu „na okupację” Juliusz Zdanowski wysłał do Radomia swego przedstawiciela Wacława Gajewskiego. Wiózł on nominację na komisarza rządowego dla Zygmunta Słomińskiego oraz kuriozalny rozkaz Rozwadowskiego, który nakazywał by władzę wojskową przejął... dotychczasowy komendant austriacki - gen. Kwiatkowski.

Niezależnie od poczynań rządu, 31 października w mieszkaniu przywódcy Narodowego Związku Robotniczego Jana Wigury zebrał się prezes Sądu Okręgowego Marcin Kaliszczak, wiceprezydent miasta Wacław Dębowski oraz przedstawiciele PPS.

Zdecydowano, że w nocy z 1 na 2 listopada Polacy muszą przejąć władzę w mieście. Powołano tymczasowy organ zarządzający - „Komitet Pięciu” w składzie: Stanisław Kelles-Krauz, Roman Szczawiński i Aleksy Rzewski z PPS, Wacław Dębowski - bezpartyjny i Jan Wigura. Dowództwo nad wszystkimi organizacjami bojowymi objął Józef Mariański. To on zadecydował o ataku na koszary austriackie w Radomiu sobotnim rankiem 2 listopada 1918 r.

Jak już wspominałem, siły austriackie w mieście liczyły około 1000 ludzi. Ich trzonem była doborowa Schreifkompania licząca 150 żołnierzy i wyposażona w dwa karabiny maszynowe, ale tego dnia znajdowała się ona poza miastem. Dobrze uzbrojeni i wyszkoleni byli żandarmi austriaccy w liczbie ok. 50. Oprócz nich w Radomiu stacjonował zapasowy batalion 93 pp (ok. 250 ludzi) i oddziały Landsturmu, owe „dziady austriackie”, w sile ok. 500 „żołnierzy”.

Mariański zgromadził mniej więcej 200 bojowców. Dysponował

jednak pewną rezerwą w razie przeciągnięcia się walki. O godzinie 10 rano w kościele O.O. Bernardynów miało się odbyć nabożeństwo zaduszne za poległych żołnierzy polskich. Uczestnicy mszy mieli zebrać się wcześniej w szyku wojskowym w parku miejskim.

Atak powiódł się całkowicie. Zaskoczenie żołnierzy austriackich było kompletne. Bez jednego wystrzału opanowano koszary. Przeciwnika rozbrojono. Broni zatrzymali tylko Polacy i Czesi. Tych ostatnich potraktowano jako sprzymierzeńców.

Potem „Komitet Pięciu” udał się do gen. Kwiatkowskiego, by oznajmić mu, że to koniec władzy Austrii. Zdumionym członkom delegacji Kwiatkowski oznajmił, że właśnie został komendantem wojskowym miasta. Próbował też aresztować „Komitet” dzwoniąc po żandarmów, ale od peowiaka siedzącego w centrali telefonicznej garnizonu usłyszał tylko - „Powieść się austriacki dziadu!”.

Kwiatkowski, mocno skonsternowany zrezygnował, z dalszego oporu. Komitet dał mu godzinę na przygotowanie przekazania władzy.

Solidarność

Następnie

„Piątka” udała się na ową mszę zaduszną do kościoła Bernardynów. Po nabożeństwie wszyscy zgromadzeni przeszli ulicą Lubelską (dziś Żeromskiego) do gmachu gubernatorstwa (dziś Urząd Wojewódzki). Nim tam doszli z budynku poznikały już wszystkie insygnia zaborców. Wywieszono biało-czerwony sztandar. Z balkonu Stanisław Kelles-Krauz przemówił do tłumu: „Powiewały z tego balkonu sztandary, carskie, pruskie, austriackie jako symbole wrogich państw zaborczych. Obecnie - w imieniu Tymczasowego Komitetu Rządzącego - zawieszam nasz znak narodowy! Niech powieja nad ich trony, na chwałę ludu polskiego, na pohybel ich tronom!”

W ciągu kilku godzin Polacy przejęli wszystkie ważne obiekty w mieście, opanowali kolej. Nie udało się natomiast rozbroić żandarmów, którzy zabarykadowali się w swej komendzie przy ul. Lubelskiej w ośrodku szkoleniowym na ul. Nowy Świat (dziś Limanowskiego). Polacy opanowali je dopiero w nocy, po groźbie, że wrzucą do środka granaty.

„Komitet” wydał odezwę do ludności Radomia mówiącą o przejęciu władzy przez polską władzę. Odbił też wspólne posiedzenie z radą miejską. Następnego dnia na Placu Konstytucji 3-go Maja odbyła się uroczysta przysięga polskiego wojska, którego kome-

dantem został Mariański. Sielankę zakłócił powrót do miasta Schreifkompanii, która zabarykadowała się w jednym z budynków koszarowych. Do walki nie doszło, gdyż udało się jej dowódcy wytłumaczyć bezcelowość oporu.

W nocy z 6 na 7 listopada Ignacy Daszyński utworzył w Lublinie Tymczasowy Rząd Ludowy Republiki Polskiej. Był to pierwszy organ władzy posiadający pełną legitymację społeczną. 8 listopada premier Daszyński mianował komisarzem Radomia Rzewskiego, komisarzem powiatu został Szczawiński.

Gdy 10 listopada powrócił z twierdzy magdeburskiej do Warszawy Józef Piłsudski, w Radomiu, jak powiedział potem Rzewski, „Polska już kwitła”.

Paweł Podlipniak

Strażacy rozpoczęli protest!

Razem można więcej !!!

(cd. ze str. 5)

wzrostu cen energii, realnych podwyżek w sferze finansów publicznych oraz wznowienia prac nad emeryturami stażowymi. W stolicy nie powinno zabraknąć nikogo, komu leżą na sercu te postulaty.

Tego dnia udział w manifestacji wezmą również między innymi funkcjonariusze i pracownicy Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej, Straży Granicznej oraz Służby Więziennej. Każda z formacji oprócz ogólnych postulatów przedstawionych przez Komisję Krajową NSZZ „Solidarność”, walczy przy tym o postulaty związane ściśle ze swoją formacją. Razem można więcej !!!”

Postulaty zgłoszone przez NSZZ „Solidarność” były przedmiotem spotkania Prezydium Krajowej Sekcji Pożarnictwa NSZZ „Solidarność” z Sekretarzem Stanu MSWiA Maciejem Wąsikiem. Spotkanie odbyło się w ministerstwie w czwartek 20 października br. Ministrowi towarzyszyli przedstawiciele Departamentu Budżetu MSWiA, który reprezentowały Dyrektor Agnieszka Kida oraz Zastępca dyrektora Joanna Miłkowska-Bartos. W spotkaniu uczestniczył także gen. brygadier Andrzej Bartkowiak Komendant Główny PSP.

Już na wstępie spotkania minister Wąsik zaznaczył jednak, że dysponuje środkami przyznanymi przez Ministerstwo Finansów i tylko w ich ramach może się poruszać. Dotyczy to również środków na przyszłoroczną waloryzację uposażeń. Przedstawiciele Krajowej Sekcji Pożarnictwa przedstawili jasne stanowisko co do kwestii waloryzacji uposażeń funkcjonariuszy i wynagrodzeń pracowników cywilnych – wartość 7,8% jest zdaniem KSP absolutnie niewy-

80. rocznica egzekucji pracowników Fabryki Broni

14 października 2022 r. przewodniczący Zarządu Regionu Zdzisław Maszkiewicz, wraz z poczem sztandarowym ZR (Wiesław Rychter, Marian Byzdra, Jan Król), uczestniczył w uroczystościach z okazji 80. rocznicy egzekucji pracowników Fabryki Broni.

W czasie hitlerowskiej okupacji wielu pracowników radomskiej Fabryki Broni z narażeniem życia podejmowało opór wobec okupantów, włączając się w działalność konspiracyjną. Dostarczali Związkowi Walki Zbrojnej części do broni strzeleckiej produkowanej w fabryce oraz prowadzili działalność sabotażową i wywiadowczą. Kiedy 19 września 1942 roku na stacji kolejowej w Rożkach, podczas obławy hitlerowcy przechwycili pistolety VIS od żołnierzy podziemia, zorientowali się, że pochodzą one z fabryki. Rozpoczęto masowe aresztowania wśród pracowników. Przesłuchania odbywały się w siedzibie gestapo oddalonej o kilkaset metrów od fabryki.

14 października przed gmachem zakładu zbudowano szubienicę, na której powieszono 14 pracowników oraz 21-letniego mieszkańca Radomia. Świadcami tej zbrodni byli wszyscy zatrudnieni w fabryce oraz przypadkowo schwytani w łapance, mieszkańcy naszego miasta. W czterech egzekucjach (od 12 do 15 października 1942 roku w Rożkach oraz w Radomiu) Niemcy stracili ogółem 25 pracowników Fabryki Broni. W miejscu kaźni zakładowa „Solidarność” w 1981 roku postawiła Pomnik, którego fundatorami byli pracownicy ŁUCZNIKA.

W każdą rocznicę niemieckiej zbrodni na pracownikach Fabryki Broni odbywają się tam uroczystości ku czci straconych.

Solidarność

starcząca i w związku z tym Krajowa Sekcja Pożarnictwa NSZZ „Solidarność” podjęła akcję protestacyjną, w której głównym postulatem jest wzrost waloryzacji uposażeń i wynagrodzeń do poziomu co najmniej 20%.

Zgodnie z uchwałą do 17 listopada, a więc do dnia ogólnopolskiej manifestacji w Warszawie struktury NSZZ „Solidarność” będą kontynuowały dotychczasową formę protestu. Jeżeli manifestacja nie doprowadzi do przełomu w rozmowach z rządem Krajowa Sekcja Pożarnictwa NSZZ „Solidarność” wprowadzi w życie kolejne kroki protestu. Nowe formy protestu będą ogłaszane sukcesywnie przed ich wdrażaniem.

Komenda PSP w Radomiu

Biuletyn

Biuletyn

28 października, z okazji nadchodzącego dnia Wszystkich Świętych, delegacja ZR - przewodniczący Zdzisław Maszkiewicz i wiceprzewodniczący Krzysztof Kośla - złożyła kwiaty oraz zapaliła znicze pod pomnikiem ks. Romana Kotlarza w Radomiu.

Uroczyste obchody 42. rocznicy Porozumień Sierpniowych - powstania NSZZ "Solidarność"

28 sierpnia 2022 r. w radomskiej Katedrze została odprawiona rocznicowa msza św., którą koncelebrował i homilię wygłosił ks. kan. Krzysztof Ćwiek. Uczestniczyli w niej związkowcy „Solidarności” Regionu Ziemia Radomska z przewodniczącym ZR Zdzisławem Maszkiewiczem i wiceprzewodniczącym ZR Krzysztofem Kośłą na czele, członkami ZR oraz pocztami sztandarowymi „Solidarności”: Zarządu Regionu – w składzie Wiesław Rychter, Jan Król, Andrzej Wójcik; KZ w Fabryce Broni, TKK Pionki, TKK Szydłowiec, MK nr 1 POiW w Radomiu. Oprawę liturgiczną zapewnili Józef Witczak i Dorota Mortka.

Uroczystości z okazji 38. rocznicy śmierci ks. Jerzego Popiełuszki

Zespoły problemowe - wew. 26
 Kasa - wew. 27
 Zespół prawa pracy/Interwencji - wew. 28
 Redakcja „Biuletynu” - wew. 29
 Księgowość - wew. 30
 Sekcje i Komisje Branżowe - wew. 31
 Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska PEKAO S.A. II O/Radom 2312403259111000030031542

Adresy i telefony:
 Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
 26-600 Radom ul Traugutta 52
 e-mail: solidar1@radom.net solidar2@radom.net
 telefon: centrala/sekretariat ZR - 483623804 tel./fax: sekretariat - wew. 21;
 przew. Zdzisław Maszkiewicz - wew. 23, 601662 287; skarbnik Maria Górka - 605140560
 wiceprzew. Krzysztof Kośla - wew. 26, 722394343; wiceprzew. Andrzej Wójcik - 607279893